nocturne: Yayımcılık ile Erişim Oluşturmak

Gerko Egert

Julia Bee ile birlikte nocturne'u 2020'de sanat, akademi ve aktivizm arasında öğrenme pratiklerini paylaşmak için bir platform olarak başlattık. O zamandan beri, deneysel pedagojilerle ilgilenen spekülatif el kitapları ve başka metinler yayınlıyoruz. Yayıncılık faaliyetlerimizle izlediğimiz temel amaçlardan biri bilgiye ve sanata erişimin yanı sıra sanatsal, akademik ve aktivist çalışma yoluyla erişim yaratmak. Bu nedenle tüm metinlerimizi açık erişim ve yaratıcı müşterek lisansı altında yayınlıyoruz. Ancak erişim oluşturmak, bizim için web sitemizdeki metinlere ücretsiz erişimden çok daha fazlasını ifade ediyor. nocturne ile bir lisans atamasının ötesinde ve açık erişim lisanslarının bize izin verdiğinden daha geniş bir erişim kavramı sunmak istiyoruz. Yayıncılık uygulamalarımızla, erişim sorununu bilgi ve sanat üretme ve yayınlamanın daha radikal bir eleştirisine bağlamayı amaçlıyoruz. Halihazırda bir metin ya da sanat işi oluşturma ediminde kullanılan teknikleri paylaşmayı amaçlıyor ve şu soruyu soruyoruz: Düşünme ve yapmanın kendisi nasıl erişim yaratma pratikleri haline gelebilir?

Erişim yaratma pratiklerimizi tartışmak için düşünmeye, öğrenmeye ve sanat yapmaya yaklaşımımızla başlayacağız ve her iki uygulamayı da yayınlar aracılığıyla paylaşacağız. Metin üretimini, hatta genel anlamıyla düşünmeyi sadece eleştirel bir etkinlik olarak değil, üretken ve yaratıcı bir kavram yaratma etkinliği olarak görüyoruz. Düşünerek kavramlar icat ederiz (Deleuze&Guattari, 1994). Ancak bu üretim şekli, örneğin bilginin yaratılması "böylece" olan bir şey değil. Düşünmeyi, belirlenemez hatta değiştirilemez bir süreç değil, çok sayıda teknik ve yöntemle mümkün kılınan bir süreç olarak anlıyoruz. Bu tekniklerin bazılarını üniversitede öğreniyoruz, örneğin hermeneutik, yapısöküm, psikanaliz, feminist teori veya postkolonyal kavramlar. Diğer düşünme teknikleri, sosyal kökenlerimiz, cinsiyetimiz ve bunlarla ilişkili günlük deneyimlerimiz aracılığıyla şekillenir. Bu tekniklerin bir kısmı bilinçli olarak, bir kısmı bilinçsizce kullanılmaktadır. Düşünme sürecine benzer şekilde, sanat yapmak da tekniklerle doludur. Sanatı ustaca bir yaratma eylemi olarak anlamak yerine, çok sayıda tekniğin herhangi bir sanatsal üretim biçiminin parçası olduğunu düşünebiliriz. Yine, bazıları açıkça öğrenilir - örneğin, sanat okullarında öğretilen çizim, dans veya film düzenleme teknikleri - diğerleri sanatçılar tarafından geliştirilir ve her zaman gündelik hayatın üstü kapalı tekniklerini içerir: hareket teknikleri, algılama, iletişim, ve organizasyon. Bu farklı tekniklerin etkileşimi, sanatsal üretimin her sürecinde iş başındadır.

Bu teknikler nadiren sadece bir kişi tarafından pratik edilir. Kolektiftirler, öğrenilirler, pratik edilirler ve dolayımlanırlar. Yukarıda bahsedilen üniversite ve sanat okulu gibi eğitim kurumlarına ek olarak, teknikleri daha az ve daha çok resmi kolektif durumlarda

öğreniyoruz: Çocukken (örneğin koşma ve yüzme), günlük hayatta (örneğin yemek pişirme), arkadaşlarla (örneğin partilerde), atölyede (örneğin resim yapmak, takılmak, okumak, e-postaları yanıtlamak), provalarda (örneğin tartışmak, denemek, pratik etmek), kendi kendine organize olan okuma gruplarında (örneğin tartışmak, planlamak) veya politik aktivizmde (örneğin engellemek, işgal etmek, protesto etmek). Tüm bu durumlar, tekniklerin dolaşması ve yayılması için çeşitli alt yapıyı oluşturur. Bu durumlarda, teknikler diğer tekniklerle karışır, birleşir ve birbirini değiştirir ve hatta sanat, yazı ve aktivizmi kolektif pratikler haline getirerek yeni tekniklerin ortaya çıkmasına izin verir.

Açık Kaynaklı Düşünme ve Üretme İçin El Kitapları

El kitabı niteliğinde metinlerinin yayınlanmasıyla amacımız, ürünlerinden çok teknikleri yayınlamaktır. Bu anlamda, el kitapları açık erişim yerine açık kaynak olarak anlaşılmalıdır[1]. Ticari olmayan ve kolektif programlama biçimi olarak açık kaynak, yazılım geliştirme alanında ortaya çıktı, ancak şimdi birçok alanda bulunuyor. Açık kaynak ile öncelikle işbirliği ve tekniklerin geliştirilmesi pratiği olarak ilgileniyoruz[2]. Yazılım üretiminin dışında kolektifler, koreografi ve performans alanında açık kaynak uygulamalarıyla çalışıyor. Örneğin, Everybody's Toolbox ve ardından Nobody's Business, koreografi ve performansların üretimi için koreografik teknikleri ve müzikleri paylaşan platformlardır. Diğer örnekler arasında, prosedürleri ve süreçleri dahil olan herkes tarafından değiştirilebilen, geliştirilebilen ve yeniden yazılabilen, direktörü Laurence Rassel (2018) tarafından açık kaynaklı bir kurum olarak yürütülen Brüksel'deki Ecole de recherche graphique ve Cassie Thornton tarafından geliştirilen ve "insanları kapitalizmden uzaklaştırmak için açık kaynak, eşler arası, viral sosyal teknoloji" olarak tanımlanan bakım tekniği The Hologram sayılabilir (2020: 13). Her iki durumda da, kurumsal erişim sağlamak için açık kaynak teknikleri kullanılır. Ancak mevcut kurumlara erişim yaratmak yerine, yeni ve farklı sezgi ve kurumlaşma tarzlarını mümkün kılan erişim pratikleri üretirler.

Bu projeler doğrultusunda erişimi paylaşım teknikleri açısından ele alıyoruz. Bu nedenle erişim ve teknikler ikili bir şekilde ilişkilidir: Bir tarafta erişim yaratmak, düşünme ve yapma sürecindeki bir teknikken, diğer tarafta tekniklerin kendileri erişim biçimleridir. Erişim, bir şeye erişimi mümkün kıldığı anlamında basitçe ikincil olmadığı için, kendi içinde üretkendir: erişim, onunla bir şeyler üretebileceğimiz bir tekniktir. Dolayısıyla erişim yaratmak, yalnızca üretim süreçlerine erişim yaratmak anlamına gelmez, aynı zamanda erişimin üretkenliğini de eşit şekilde tanımlar. Örneğin, çocukken yürümeyi öğrenmek, yalnızca önceden var olan bir hareketliliğe erişim sağlamaz, yürüme yoluyla hareketlilik yaratır. Ya da teori alanında: Feminist düşünce, basitçe zaten var olan, daha önce erişilemeyen bir bilgiye

erişim sağlamaz, bunun yerine feminist bir yaklaşımın kendisi yeni - yani: feminist - bilgi üretir. nocturne ile yayınladığımız, kolaj yapma, speküle etme veya müziği yeniden miksleme gibi sanatsal teknikler, bu anlamda üretken erişim biçimleridir; burada erişilen, erişim biçiminin kendisi kadar üretimin bir parçasıdır. Feminist ve eleştirel ırk teorisyenlerinden, belirli (genellikle dolaylı olarak kullanılan) tekniklerin bilgiye, üniversiteye veya sanata erişimi nasıl sağlayabildiğini ve başkalarının bu sezgilere erişimi nasıl imkansız kılarak dışlanmaya yol açabileceğini öğrendik. Engellilik araştırmalarından, bu dışlanmanın sadece ekonomik ve sosyal boyutları olmadığını, fiziksel, duyusal, dilsel ve psikolojik düzeylerde de var olduğunu biliyoruz. Bu nedenle erişim yaratmak, aynı zamanda bu dışlama biçimlerine karşı mücadeledir. Teknikleri üretken bir erişim modu olarak düşünmek, basitçe mevcut bilgi ve sanatsal üretim biçimlerine katılımı sağlamak değil, onları değiştirmek anlamına gelir. Erişimler - mimar ve engellilik teorisyeni Margaret Price'ın öne sürdüğü gibi - şu anda öngörülemeyen üretim tarzlarını ele almak için her zaman geleceğe yönlendirilmelidir (2017). Erişime spekülatif bir boyut eklemek, birlikte ve farklı şekillerde çalışmayı, düşünmeyi ve hareket etmeyi mümkün kılar.

Yayıncılık Yoluyla Erişim

Açık erişimi, erişimin merceğinden ve üretken boyutları üzerinden yeniden düşünmek yayıncılık uygulamalarını da değiştirir: bir metnin veya bir sanat eserinin açık erişim lisansı aracılığıyla olabildiğince özgürce dolaşmasına izin vermek yerine (buna açık erişimin lojistik ideali denebilir), üretimin kendisini "erişimin yaratılması" olarak anlamakla ilgileniyoruz. Bu açıdan bakıldığında erişim, olası sonuçları olduğu kadar, çalıştığımız teknikleri de içerir. Sanat, akademi ve aktivizmde, her türlü tekniği paylaşmaya ve öğrenmeye dayalı açık kaynaklı bir çalışmadır. Yayın düzeyinde, açık erişimden açık kaynağa geçişi, öncelikle öğrenme pratiklerini yayıncılığınkilerle ilişkilendirerek sürdürüyoruz. Bu süreçte, yayıncılık artık öğrenmeyi takip etmek, el kitabi şeklinde öğretme ve yayınlama süreçlerinin bir parçası haline gelir. Bu, yayınlamayı öğretme ve öğrenmeyi önemli ama hiçbir şekilde ayrı olmayan bir parçası haline getirir. Yayıncılığı pedagoji ile iç içe geçirerek, erişimin oluşturulmasını herhangi bir üretim sürecinin bir parçası haline getirmek istiyoruz. Teknikleri çevrimiçi ve çevrimdışı yayınlar yoluyla paylaşarak bu amacı teşvik ediyoruz ve üretmekte olduğu kadar düşünmede de erişimi artırmayı umuyoruz.

[1] El-kitaplarını https://nocturne-plattform.de/texts?_locale=en adresinde çevrimiçi ve ayrıca kitap olarak yayınlıyoruz (2020, Almanya). Girişin İngilizce versiyonu ve el-kitapları için Bee/Egert (2022) yayınına bakabilirsiniz.

[2] Benzer bir yaklaşım, Femke Snelting tarafından I think that conversations are the best, biggest thing that Free Software has to offer its users adı altında toplanan programcılarla röportajlarda görülebilir.

†Uzun süredir hayalini kurduğun bir şey var mı? Neden şimdiye kadar yapmadın?

-Doğada daha fazla zaman geçirmek, daha mobil olmak, şehirde ve şehir dışındaki hayatın dengeli bir şekilde birlikte aktığı bir hayatı yaşamak, bir süredir aklımı kurcalıyor. Doğa etkinliklerine adapte olmayı, onları kaydetmeyi ve gözlemlemeyi seviyorum. Evi sert rüzgarlar için hazırlayıp hayatta kalma modundaymışım gibi davranmayı, şehrin göbeğinde varoluş biçimlerim ve komünitelerim kadar seviyorum. Seyahat ederken sürpriz karşılaşmalardan büyük keyif alıyorum. Şehre dönerken günlük hayatıma yeni rutinler, ritüeller ve duygular getirmeyi deniyorum ama zamanla nedaktayken neyin beni heyecanlandırdığını unutuyorum. Unutmak istemiyorum. Konfor alanında tembelleşmek, başka gerçeklik ve olasılıkların var olduğunu unutmak, risk almaya ve yeniliklere atlamaya cesaret edememek istemiyorum.

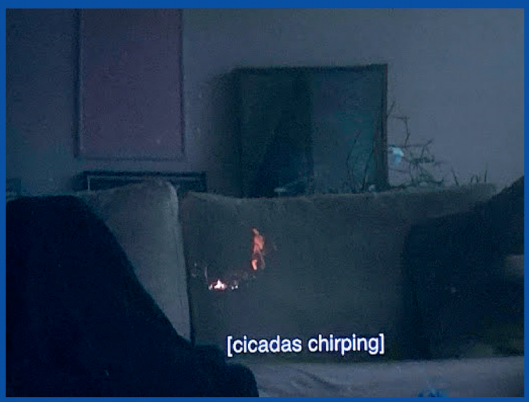

(Arkadaki kamp ateşiyle birlikte bu altyazının fotoğrafını çekerken, televizyon ekranı koltuk ve çerçevelerle evimin içini yansıttı ve iki dünya arasında bir portal oluştu.)

Kaynakça:

Bee, J., & Egert, G. (2020): Experimente lernen, Techniken tauschen. Ein spekulatives Handbuch. [Learning experimentation – sharing techniques. A speculative manual] Weimar and Berlin: nocturne.

Bee, Julia, & Egert, G. (2022): "Learning to Experiment, Sharing Techniques" In First... Then, Repeat. Workshop Scripts in Practice, ed. by Anja Groten, Amsterdam: Hackers & Designers, sf. 126–135. https://firstthenrepeat.hackersanddesigners.nl/#Learning_to_Experiment,_Sharing_Techniques.

Deleuze, G., & Guattari, F (1994). What Is Philosophy? Translated by Hugh Tomlinson and Graham Burchell. New York: Columbia University Press.

Price, M. (2017). "Un/Shared Space: The Dilemma of Inclusive Architecture." In Disability, Space, Architecture: A Reader, Jos Boys (ed.), 155–72. London: Routledge.

Rassel, L. (2018). Experimenting with Institutional Formats, Interview with Laurence Rassel, https://creatingcommons.zhdk.ch/experimenting-with-institutional-formats/.

Snelting, F. (2015). I Think That Conversations Are the Best, Biggest Thing That Free Software Has to Offer Its User. Brussels: Constant.

Thornton, C. (2020). The Hologram: Feminist, Peer-to-Peer Health for a Post-Pandemic Future. London: Pluto.

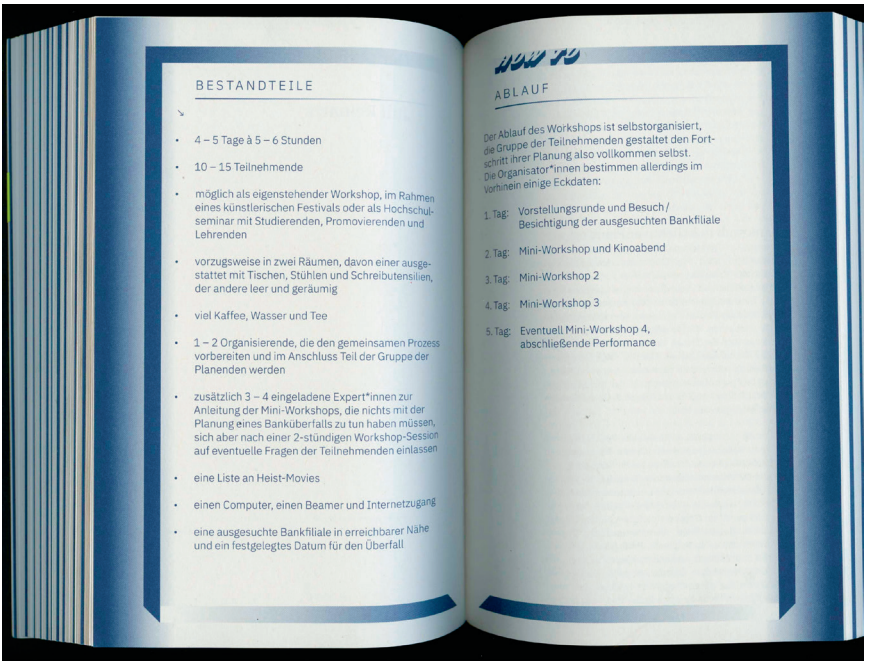

BESTANDTEILE

- 4 – 5 Tage à 5 – 6 Stunden
- 10 – 15 Teilnehmende
- möglich als eigenstehender Workshop, im Rahmen eines künstlerischen Festivals oder als Hochschulseminar mit Studierenden, Promovierenden und Lehrenden
- vorzugsweise in zwei Räumen, davon einer ausgestattet mit Tischen, Stühlen und Schreibutensilien, der andere leer und geräumig
- viel Kaffee, Wasser und Tee
- 1 – 2 Organisierende, die den gemeinsamen Prozess vorbereiten und im Anschluss Teil der Gruppe der Planenden werden
- zusätzlich 3 – 4 eingeladene Expert*innen zur Anleitung der Mini-Workshops, die nichts mit der Planung eines Banküberfalls zu tun haben müssen, sich aber nach einer 2-stündigen Workshop-Session auf eventuelle Fragen der Teilnehmenden einlassen
- eine Liste an Heist-Movies
- einen Computer, einen Beamer und Internetzugang
- eine ausgesuchte Bankfiliale in erreichbarer Nähe und ein festgelegtes Datum für den Überfall

HOW TO

ABLAUF

Der Ablauf des Workshops ist selbstorganisiert, die Gruppe der Teilnehmenden gestaltet den Fortschritt ihrer Planung also vollkommen selbst. Die Organisator*innen bestimmen allerdings im Vorhinein einige Eckdaten:

1. Tag: Vorstellungsrunde und Besuch / Besichtigung der ausgesuchten Bankfiliale
2. Tag: Mini-Workshop und Kinoabend
3. Tag: Mini-Workshop 2
4. Tag: Mini-Workshop 3
5. Tag: Eventuell Mini-Workshop 4, abschließende Performance

nocturne: Creating Access through Publishing

Gerko Egert

Julia Bee and I started nocturne in 2020 as a platform to exchange practices of learning across art, academia, and activism. Since then, we have been publishing speculative how-tos and texts that engage in experimental pedagogies. One of the key aims we pursue with our publishing activities is to create access: access to knowledge and art as well as access through artistic, academic, and activist work. This is why we publish all our texts open access under the creative commons licenses. But creating access means much more to us than free access to these texts on our website. With nocturne we want to engage in a wider notion of access than the open access and creative commons licenses achieve. With our publishing practices we aim to link the question of access to a more radical critique of producing and publishing knowledge and art. We aim to share the techniques that are at work already in the act of making a text or a work of art, asking: How can thinking and making become practices of creating access in their own right?

To discuss our practices of creating access, we will start with our approach to thinking, learning, and making art as well as sharing these practices through publication. We understand the production of text, or even thinking in its general sense, not just as a critical activity but as the productive and creative activity of creating concepts. Through thinking we invent concepts (Deleuze & Guattari, 1994). However, this mode of production, i.e., the creation of knowledge, is not something that happens "just like that." Rather than being an indeterminable or even unchangeable process, we understand thinking as a process made possible by numerous techniques and methods. Some of these techniques we learn at university, i.e. hermeneutics, deconstruction, psychoanalysis, feminist theory, or postcolonial concepts. Other techniques of thinking are shaped through our social origins, gender, and the everyday experiences associated with them. Some of these techniques are consciously others are unconsciously used. Similar to the process of thinking, making art is also a process brimming with techniques. Instead of understanding art as an ingenious act of creation, we recognize that numerous techniques are part of any form of artistic production. Again, some of them are learned explicitly – for example, drawing, dance, and film editing techniques as taught at art schools – while others are developed by artists themselves and always include the implicit techniques of everyday life – techniques of movement, perception, communication, and organization. The interplay of these different techniques is at work in every process of artistic creation.

These techniques are hardly practiced by any one individual alone. Instead, they are learned, practiced, and mediated collectively. In addition to the aforementioned educational institutions of the university and art school, we learn techniques in a whole range of

more or less formal collective situations: as children (e.g., running and swimming), in everyday life (e.g., cooking), with friends (e.g., parties), in the studio (e.g., painting, hanging out, reading, answering emails), at rehearsals (e.g., discussing, trying, practicing), in self-organized reading groups (e.g., discussing, planning), or in political activism (e.g., blocking, occupying, demonstrating). All these situations form the diverse infrastructure that allows techniques to circulate and spread. In these situations, techniques interfere with other techniques, combine, and change each other, and even allow new techniques to emerge, thus making art, writing, and activism collective practices.

How-tos as Open Source Thinking and Making

By publishing how-to style texts, our aim is to publish techniques rather than their products. In this sense, the how-to is to be understood as open source rather than open access[1]. As a form of non-commercial and collective programming, open source originated in the field of software development, but is now found in many fields. We are interested in open source primarily as a practice of collaborative work and as a mode for the development of techniques[2]. Outside of software development, collectives are working with open source practices in the field of choreography and performance. For example, Everybody's Toolbox and subsequently Nobody's Business are platforms that share choreographic techniques and scores for the production of choreographies and performances. Other examples include the école recherche graphic in Brussels, run as an open source institution by its director Laurence Rassel (2018) and whose procedures and processes can be changed, developed, and rewritten by everyone involved, and The Hologram developed by Cassie Thornton, a care technique described by Thorton as "open source, peer-to-peer, viral social technology for dehabituating humans from capitalism" (2020: 13). In these cases, open source techniques are used to produce institutional access, but instead of creating access to existing institutions, they generate practices of access that enable new and different modes of building them.

In line with these projects, we think about access from the perspective of technique sharing. Access and technique relate to each other in a double way: on the one hand, creating access is a technique of the process of thinking and making, while on the other hand, techniques are themselves forms of access. Access is not simply a secondary product of techniques in the sense that techniques enable access to something, instead, access is productive in and of itself – access is a technique with which we can produce

[1] We publish how-tos online at https://nocturne-plattform.de/texts?_locale=en and as a book (2020, in German). For an English version of the introduction and some how-tos, see Bee & Egert (2022).
[2] A similar approach can be found in the interviews with programmers collected by Femke Snelting under the title I think that conversations are the best, biggest thing that Free Software has to offer its users (2015).

something. Thus, creating access not only means creating access to processes of production, but equally describes the productivity of access itself. As an example, learning to walk as a child does not simply enable access to a preexisting mobility, it also creates mobility though walking. Or, in the field of theory, feminist thinking does not simply enable access to an already existing yet previously inaccessible knowledge, but rather, a feminist approach produces a new, that is, feminist, knowledge. The artistic techniques that we published with nocturne, such as collaging, speculating, or remixing music are in this sense forms of productive access in which that which is accessed is as much a part of production as the form of access itself. From feminist and critical race theorists we learned how certain (often implicitly used) techniques can create access to knowledge, the university, or the arts, and how others can make access to these institutions impossible, leading to exclusion. From disability studies we know that this exclusion does not only have economic and social dimensions but that it exists on physical, sensory, linguistic, and psychological levels as well. Creating access is therefore also the fight against these ways of exclusion. To think of techniques as productive modes of access does not simply mean enabling participation in existing forms of knowledge and artistic production, but changing them. Access should – as the architect and disability theorist Margaret Price argues – always also be directed into the future to address those modes of production that are currently unpredictable (2017). Adding a speculative dimension to access makes it possible to work, think, and act together and in different ways.

Access through Publishing

Rethinking open access through the lens of its productive dimensions shifts the practices of publishing as well: instead of letting a text or a work of art circulate as freely as possible through an open access license (one could call it the logistical ideal of open access), we are interested in understanding production itself as a "creation of access." From this standpoint, access includes the techniques we work with as much as that work's possible outcomes. It is an open source work, based on sharing and learning with all kinds of techniques – in and across the arts, academia, and activism.

At the level of publication, we pursue the shift from open access to open source primarily by connecting the practices of learning with those of publishing. In this process, publishing is no longer subsequent to learning, but becomes part of the teaching and publication processes in the form of a how-to. This makes publishing an important part of teaching and learning. By intertwining publishing with pedagogy, we want to make the creation of access a part of any production process. By sharing techniques though online and offline publications, we foster this aim and hope to manifest access in thinking as much as in making.

+Is there something that you've dreamed of doing for a long time? Why haven't you done it?

-Spending more time in nature, being more mobile, balancing a confluent life in the city and the periphery have been in my mind for some time now. I enjoy being immersed in natural events, adapting, recording and analyzing. I enjoy getting the house ready for strong winds, pretending I'm in survival mode, as much as I enjoy my communities and modes of operating in a metropolitan city. When I travel I feel the joy of surprise encounters. Getting back to the city, I try to bring new routines, rituals, and feelings into my daily life, but in time I forget what got my heart beat up when I was away. I don't want to forget. I get lazy in the comfort zone, forget other realities and possibilities, lack the courage to take risks and take a leap of faith.

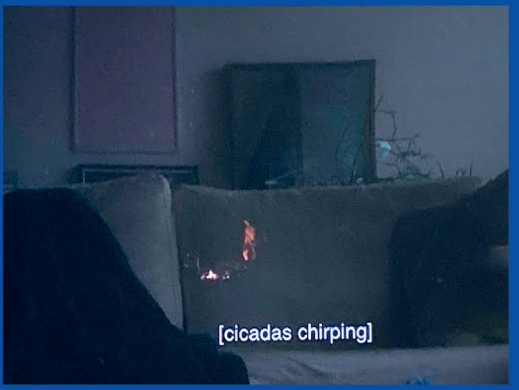

(While taking a photo of this subtitle with the campfire in the background, the TV screen reflected inside my apartment, with the couch and the frames, a portal between my two worlds.)

References:

Bee, J., & Egert, G. (2020): Experimente lernen, Techniken tauschen. Ein spekulatives Handbuch. [Learning experimentation – sharing techniques. A speculative manual] Weimar and Berlin: nocturne.

Bee, Julia, & Egert, G. (2022): "Learning to Experiment, Sharing Techniques" In First... Then, Repeat. Workshop Scripts in Practice, ed. by Anja Groten, Amsterdam: Hackers & Designers, pages 126–135, https://firstthenrepeat.hackersanddesigners.nl/#Learning_to_Experiment,_Sharing_Techniques.

Deleuze, G., & Guattari, F (1994). What Is Philosophy? Translated by Hugh Tomlinson and Graham Burchell. New York: Columbia University Press.

Price, M. (2017). "Un/Shared Space: The Dilemma of Inclusive Architecture." In Disability, Space, Architecture: A Reader, Jos Boys (ed.), 155–72. London: Routledge.

Rassel, L. (2018). Experimenting with Institutional Formats, Interview with Laurence Rassel, https://creatingcommons.zhdk.ch/experimenting-with-institutional-formats/.

Snelting, F. (2015). I Think That Conversations Are the Best, Biggest Thing That Free Software Has to Offer Its User. Brussels: Constant.

Thornton, C. (2020). The Hologram: Feminist, Peer-to-Peer Health for a Post-Pandemic Future. London: Pluto.